

אני!" נשמעת קריאה: "חרפה!" הפגנת יחיד של עקיבא גוף.

חיש מהר נולדת הבדיחה הראשונה של הכנסת התשיעית: "פלאטו התכוון להצ" היר: זכאי אני!"

רגע האמת

אז, הפתע, מגיע רגע האמת. עד לרגע זה, דמתה הכנסת לכל כנסת חדשה קודמת. אווירה של חג. פרי צופים ישנים וחודשים.

והנה — המציאות החדשה. שימחה ארליך עולה על הבמה ומציע במישט אחד מועמד לתפקיד הי"ר: יצחק שמיר.

משה שחל מציע את מועמד המערך: שלמה הילל. אין הוא מסתפק בפסוק קצר. הוא רוצה להציג את הילל ולסאר את עברו ומעלותיו התרומיות. מיד בוקע קול של אירצון ממושבי הליכוד. זהו עדיין קול מאופק. שחל יכול להמשיך לדבר, אם כי בקושי. חיייתטרף השמיעה הימ" הום של אוהרה. מתר היא תשאג — ואז לא יוכל איש לדבר.

ייגאל ידון עולה לדוכן ומציע את בני" מין הלוי. טעות פסיכולוגית. ידון ביזון את הופעתה הבכורה שלו על עניין של מהיבכך.

תופיק טובי מציע את מאיר וילנר. הר שוכב חולה בביתו. פליטתהפה הראשונה של הכנסת התשיעית: טובי רוצה לדבר נגד מדיניות הליכוד, אך מדבר נגד "מדיניות המערך".

מצחוק. מה מבדח אותם, ביום הלפניאחרון שבו הם יושבים ליד שולחן הממשלה? התשובה: פליטתהפה של תופיק טובי. שרצה להתקיף את "מדיניות הליכוד", ותקף את המערך.

על ספסל הי"ר ממשלה יושבים יהושע רבינוביץ, שימטון פרס, יצחק רבין ויגאל אלון, ומתגלגלים

צחוק, צחוק - אבל...

לק שמיר את עולם הסמלים של דור שלם, ומציג במקומו מערכת סמלים חד" שים. "אתי גיבורי המחחרת... שנפלו בדרך לחרות ישראל... הם נמצאים כאן לידי על הדוכן... בזכותם הגענו והגעתי אני עד כאן..."

מיכה חריש: "היום יום לחי"י, ביום ב' הבא יהיה יום אצ"ל..."

עזר וייצמן, לאחר מכן במינון, בנימה של פיוס: "אין דבר, אחרי כמה פעמים זה ייצא להם מהסיסטמה, והם ישכחו מ' זה..."

אבל האשלייה נגמרה. רוח צוננת עובי רת באולם. יש מציאות חדשה. יש שיל' טון חדש. היתה מהפכה. מעתה יהיה הכל אחרת.

בלי משים סורקים המבטים את סיעת המערך. האם אנשים אלה יוכלו להיאבק במציאות זו? חבורה מיסכנה למדי. כימ עט כולם — עסקנימיסלגות שלא ידעו מעולם דבר מילבד ליחוך פיגכת השילטון. האם הם יהיו מסוגלים לעמוד בעימות?

ביגלל החלטה מטוששת של המערך עצ' מו, אין המערך יושב מול הליכוד. ראשי המערך לא רצו לתפוס את המושבים הי קודמים של אנשי בגין. הם דחקו את עצמם, איכשהו, לאמצע, מול כס היו"ר כך נמנעה גם התדמית החיצונית של הי עימות, שהיתה נוצרת אילו היו יושבים אלה מול אלה. קואליציה מול אופוזיציה, מוכנים למאבקיאיתנים פרלמנטרי. הליכוד והמערך יושבים זה ליד זה. ואולי זוהי ההיערכות הנכונה.

בזו אחר זו נדחות הצעות רק"ח, ד"ש והמערך. כל אחד מצביע בשביל עצמו, רק שני אנשי שלי מצביעים בעד מועמד המערך. בהופעתה הראשונה מתגלה האור פוזיציה בצורתה העלובה ביותר. אפילו על דבר כזה אין היא מסוגלת להתאחד.

הקומוניסטים, המדברים כל"כך הרבה על ליכוד-הכוחות מול הימין, מדוע לא הצביעו בעד מועמד המערך? האם רק מפני שלא נדברו עימם מראש? שולמית אלוגי צור עקת ומבקשת למשורר תשימתילב לכך ש' היא גמנעה. למה?

מי בעד מועמד הליכוד? ים של 61 ידיים מתרוממות — ושיחאום, בצורה ה' בוטה ביותר, מתגלה המציאות החדשה. זהו השילטון החדש. בכנסת קובעות הי" דיים, והידיים הן ידי הליכוד-מפד"ליאגודה. וגם של סמי פלאטו.

זהו רגע האמת. משה דיין אינו מצביע. הוא קם והולך, חסריסבלנות כמו המיד.

יום של לוח"י

ה שירטון החדש עולה על דוכן הי"ר, והמציאות החדשה הופכת עובי דה. יצחק שמיר, יושבראש הכנסת, איש" המיבצעים של לח"י, האיש שפקד להרוג את הלורד מוין, ששלח חבילותמוות ל' נמענים שונים, שתיכנן את מותם של עש" רות בריטים וערבים. הסיגנון החדש חוגג. בכמה מילים מס'

אחרי ששמואל פלאטו אמר את שתי המילים בעיב" רית, הוא מסתובב אוטומטית ומסתכל למעלה, אל יציע העיתונאים, כדי לראות אם התרשמו כראוי. לפניו השלט: "סיעת פלאטו שרון", בשורה שלפניו: משה דיין, בודד ליד אנשי המפד"ל. משמאל: בגיניפלאטו.